som detta intet tror, han är förbannad. Omwänder eder med edert arbete på helgedagarna, I skolen gerna gå till kyrkan att höra Guds Ord, och förbarma eder öfwer den fattige, så skall Herren wälsigna eder mat och dryck; omwänder eder och lägger bort all eder ondska, ty med edert högfärdiga arbete om helgedagarna kommen I Jesu Christi sår att blöda, som så mycken hån och spott utstod på korset för eder högfärd skull. I skolen icke sminka edra ansigten eller krusa edra hår, och dermed bedrifwa allehanda ogudaktiga synder, eljest skall hår blifwa sådan blodsutgjutelse, att den icke så eländig på jorden har warit, och skall komma så stor hungersnöd, att den ena menniskan skall äta kött af den andra och dricka blod af den andra samt äta barken af trän: I skolen äta eder egen lifs frukt, edra söner och döttrar, som jag, Gud, eder gifwit hafwer. Omwänder eder till Herran, I affällige syndare, så skolen I finna nåd, och om I hafwen så många synder som sanden i hafwet, löf och gräs på jorden och stjernor i himmelen, så skola ändå edra synder blifwa eder tillgifna; men den som intet tror, han skall dö, och hans barn skola få en eländig ändalykt, om de uti otron framhärda; men den som tror och låter detta bref läsas hwart han kommer, han är wälsignad; den som detta bref hafwer i sitt hus, honom skall hwarken eld eller watten göra någon skada. Detta bref hänger uti Björklöfs stad, det wet ingen hwaruppå det hänger; när man tager efter det, så hißar det sig upp, men när man skrifwer det af, så nedlägger det sig sjelft och utbreder sina blad. Det är skrifwet med förgylda bokstäfwer: Jag, jag sjelf, Jesus Christus, hafwer detta med min egen hand skrifwit.

Fahlun,
P. A. Huldbergs Boktryckeri, 1846.

GS 1899

Twenne stycken nya och wackra

Wisor.

Den Första:

Om de raska bönderna, som inte woro rädda för busen.

Den Andra:

Om Bewäringsynglingarne wid Komme hed.

Jemte

en Auktions-Kungörelse och en Klockares titel,

samt

Ord af den store Mästaren till menigheterne att undwika 3:ne hotande we, eller Jesu egen uppmuntran till en snar omwändelse af hwad namn den wara må.

Pris: 2 sk. Wko.

Fahlun,
tryckt på G. Hedmans förlag.

J. 1846.

De elände mer tvingar mot Gemenskarne gå; Det op tappert gå på, piska fienden få, Att de alträng mot oss fig mer reta må.

6. De fega och tonföla unbra upphå, Att wi, som betädning, få wälliga gå, Om de orbrö wi fätt, ifrån Staparen gått, Dem wi Kreta drifwa i all ting få fort, Gem är möjligt; ty det hör mer mennifka till, Att lefwa i werlden, som Staparen will.

7. Hå hörn wi gånga i jemnt Fjorton bar, Ej hrinna få tänta de på os hwarje bag, Hurru wi här fan må, det de ej fan förfå, Att wi hafwa få muntert och roligt också, Gem wi gå i en hand, der som flickorna fand, Gem af fälligheta hra förlorat all fand.

8. Si, så skall wi lefwa, ja så skall wi bå, För fäderneslandet, för tung och för må, Skåda lemnt lif och blod, för wår öfwerhet gob, Ej den fridet wi åga på fäderneiorb, Gem wårt Swerige har njutit från urädbrig tib, Ty den Höglke har wart os allrib så lib.

9. Hårmål alla muntra kamrater med er, Samhanda wi åter hwarandra så se Hjerta ärlyba de ert, det tan fnart blifwa jporbt, Att förlyhern fan fridn os längt bort fin foe, Till att fäfta och flåß, med bäb' Hurtar och trop, Ero fäbert de ide så lätt Bräkmna op.

10. Os flingom kamrater, nu flutad min fäng, Ej brid om ligem så blir tiben ei läng, Ej i lhet om i bamb, der betäringar fanb, Tag på hörn mig roat så gobt som jag kan, Nu förmål Skomme hob, der på linie och lob Ski ha fått som kamrater, och det med beffrb.

Auktions-Kungörelse.

Hjärtligt wördsamme bag och kalle kommer genom öppen auktion att förfäljas hela Gjiertbe, beläget

Den Första:

I hafwen wäl hört mång underlig ting Om busen, som härjade jorden; Han wille ta in hennes helaste ring, Och strök der ikring, Men ser du, han stötte på norden.

2. Han riste sin långa för hiskliga pamp, Men han wåra fjellar ej rörde, Som ingen af räddhäga wek eller damp, Så började kamp, Och smätrollen för sig han körde.

3. De fiender gånga sig in med en hast, Nu kunna wi äta på Swerge; Stor tack, sade Swensken, här blir ingen rast, Ty folket står fast, Och kungen han ständar som berget.

4. Men Ryßarne hinna till Åland med list, Ty blefwo de också förgängne; De wille åt Swerge, jag säger förwißt, Och kommo till sist, Men alla så kommo de fångna.

5. Ej bättre det gick uti Finland skall tro, Der togo de ock sina bitar, Och sade: god wän, lät dig plundras i ro, Sitt trygg i ditt bo, Der swartes med pror och plitar.

6. Ollikajn arlade tröjan grå, Tog mößan, päken och bältet, Och ropade: goßar! här gäller gå på, Och wäldigen slå Wår skräckliga owän ur fältet.

7. Och wore han dubbelt så manstark som wi, Och wore det sjelfwa hin onde, Så skall han ha stryk, om wår Herre står bi, Så skall han wäl bli Rätt ånger att släß med en bonde.

8. Och Finnarne wunno, det skulle de wäl, De stridde för frihet och huse, Ty Swensken kan allt, men kan aldrig bli träl, Har modiger själ, Och blir inte bang för en buse.

9. För sådan en kung, som regerar hans bygd, Han brinner af trohet och dyrkan; Att twifla om segren, det wore en blygd; I ära och dygd, Der ligger den werkliga styrkan.

10. Man lätt genom enigheet unbetwerkt gör, Och flär emot fienden som flippan; Ty latom af lämjad som Gremfarne bör, Mog brytes en flör, Men fi, det blir narrt med tnippan.

11. Mä fojferlands-fältefern lyrika fitt frö Gräfn tjenen till tringelse foian; Mär wäxer det blifer, fä mäkar en rö, Men mi tumma bö, Och bäbern är bättre än boian.

En Ambra:

Om bröder och jamfoms till mötet med hälf, Att lära ernteren, och det fall gå rätt, Mäi fall lyba beläl, ja, hwarembäle fäl, Om fan föra gränärt till ärt och häl; Mäi fall mobiga fä, uti lärt edfä, Till att höra kommando och det lyßna på.

2. Ej lufligt kamrater, som fjungom och brid, Hwarembäle man uti trigemammäfid; Ern fom ej har humör, han ej här mara tör, Mej, blanb fätmgar i lipiln han bä mara bör, Ej det läta fom han mar den tapprälle fart, Mäfän ban imom bröfet ett harbjerta har.

Den Andra:

Om bröder och jamfoms till mötet med hälf, Att lära ernteren, och det fall gå rätt, Mäi fall lyba beläl, ja, hwarembäle fäl, Om fan föra gränärt till ärt och häl; Mäi fall mobiga fä, uti lärt edfä, Till att höra kommando och det lyßna på.

2. Ej lufligt kamrater, som fjungom och brid, Hwarembäle man uti trigemammäfid; Ern fom ej har humör, han ej här mara tör, Mej, blanb fätmgar i lipiln han bä mara bör, Ej det läta fom han mar den tapprälle fart, Mäfän ban imom bröfet ett harbjerta har.

---

got mindre än litet kunnige mästare, uti gästabud mycket ölwördige och bränwinslärde dokter, alla enfaldiga bönders toppridare och öfwersittare, alla fattighuskäringars trogne tröstare och redlige förmyndare, hela församlingens berömlige klockare.

Till menniskornas efterrättelse är ett rop till bot och bättring: o menniska! wänd om och begrät dina synder, och omwänd dig nu i tider. Förthy om icke enkor och faderlösa barn hade warit med deras böner och gråtande, så hade Herren icke lärit regna, ej eller gröda kommit på jorden uti fem års tid. Omwänder eder; jag sjelf, Jesus Christus, hafwer skrifwit detta bref med min egen hand, och förmanar eder till bättring; wänder om till min himmelske Fader och beder om edra synders förlåtelse, si, så skall här blifwa sådan wälsignelse och gröda på jorden, att I skolen fröjda eder, och barnen uti moderlifwet skola springa för glädje skull; om menniskorna wilja omwända sig till mig, Herren, så skall en, som är hundrade år, synas wara ung, och om han wore femtio år gammal, så skall han synas wara årsgammal. I högfärdige menniskor, omwänder edra högfärdiga kläder, med sminkade ansigten, krusade här samt med edra täffar, och med edert swärjande och bannande emot hwarannan; I högfärdige, blygens icke wid att göra det godt är, och I äkta makar som gören så illa och sammetslöst emot hwarannan, att den ena önskar den andra all olycka till kropp, lif och själ; omwänder eder, ty englarna i himmelen ropa och gråta we, we, we öfwer eder, I äkta folk och som skolen wara förtroliga wänner; jag, Jesus Christus, hafwer detta med min egen hand skrifwit, och will att alla menniskor skola ärfwa saligheten och tro på mig. Den som detta bref hafwer och hos sig bär och låter detta läsa hwart han kommer, så är han wälsignad; men den

---

ock flyttende årt i flot bafma bö wäxa mann till yttermera wiso egenhändigt underskrifwit.

Brynger Drag. Ballar Storfäll.
Jöns Kenfus. Mäns Mäns.
Jöhan Eurinen. Stiftwert Sänfsen.

En Klockares titel.

Semi venerandus — eller den halfmörbige, nägot när brärtige, allt för mycket bettobbe, tre mattre lärbe, och på fyrfotorent höggt anfenlige, bock ombärbige flockare M. M. Klappengrip, den flore fyrtobbrens allmarlamme upp- och igenlåtare, de fiona gula ljuftens beskällsamme uppstånbare, barnbänbte fnptare och utlåbare, belgebomens fästbäl-lare och illjunbige gubvrnör, de belige monnumentens bräkbelige utwiljare, mäßbarats och mäßfiler-tens bohbelige af- och pässäbare, morgons och aftonsanbäftige tlämtare, alla nebbränba ljuöftum-pars tibige afhämtare och fnälle bortfnappare, fmä timgnimgars höggt gemma birettör och förmaltare, pslamrens och numrerns behändiga upplättare, hela fodrens nöbvändighets pämimare eller an-gifmare, lybningsförlare och anbra brefö frambå-tare, pressfläbetrappans nöbvändige eller ringa beprybare, alla fyrtans ernnlighetens behärtige ut-bärare och berömlige ufkopare, flodrens behändige tommenbör och alla mosträtfwigas bitärbare, fyr-tans manhäftige hundpiläre, birettör och befäll-tans mangbäftige hundpiläre, birettör och befäll-ningsman, alla på fyrtegärden tommande fwinns förstädtiga utfrämmare, hela fyrtegärbens mett-mäfiare, alla forfens mäfbfamma nebbrytare och uppbrämmare, alla trotiga jerns och fjärtars nega uppletare och uträtare, den flora abc-bofens hinp-fimige tolk och utrybare, en tom fyrtas förnäm-ta berättare nät ingen mer är tillfäbes, alla to-bakshyrs fnälle förlamare, behändige uppstorare och fiubtile uträtare, alla fmä handtwerks fodrem till sjemk tomfiörfarne böhbas, uti skrifwande nä-

---

Den Allodarne titel.

Semi venerandus — eller den halfmörbige, nägot när brärtige, allt för mycket bettobbe, tre mattre lärbe, och på fyrfotorent höggt anfenlige, bock ombärbige flockare M. M. Klappengrip, den flore fyrtobbrens allmarlamme upp- och igenlåtare, de fiona gula ljuftens beskällsamme uppstånbare, barnbänbte fnptare och utläbare, belgebomens fästbäl-lare och illjunbige gubvrnör, de belige monnumen-tens bräkbelige utwiljare, mäßbarats och mäßfiler-tens behändige af- och pässäbare, morgons och aftonsanbäftige tlämtare, alla nebbränba ljuöftum-pars tibige afhämtare och fnälle bortfnappare, fmä timgnimgars höggt gemma birettör och förmaltare, pslamrens och numrerns behändige upplättare, hela fodrens nöbvändighets pämimare eller an-gifmare, lybningsförlare och anbra brefö frambå-tare, pressfläbetrappans nöbvändige eller ringa beprybare, alla fyrtans ernnlighetens behärtige ut-bärare och berömlige ufkopare, flodrens behändige tommenbör och alla mosträtfwigas bitärbare, fyr-tans manhäftige hundpiläre, birettör och befäll-ningsman, alla på fyrtegärden tommande fwinns förstädtiga utfrämmare, hela fyrtegärbens mett-mäfiare, alla forfens mäfbfamma nebbrytare och uppbrämmare, alla trotiga jerns och fjärtars nega uppletare och uträtare, den flora abc-bofens hinp-fimige tolk och utläbare, en tom fyrtas förnäm-ta berättare nät ingen mer är tillfäbes, alla to-bakshyrs fnälle förlamare, behändige uppstorare och fiubtile uträtare, alla fmä handtwerks fodrem till sjemk tomfiörfarne böhbas, uti skrifwande nä-